

مِیژوو کی چو لووان

به شی دووه م و کوتایی

« به در کوری حه سه نوه یه یی » شالای بردوته سهر « خوشین کوری مه سعود » که له قه لائی « گوشخدا » ی کناری « سپید رود » دابووه وه « شمس الدهوله » ی فرمانبره وای « همه دان » ویستی بجیت بو پارمته تی ، که سرنجی دا « به در » به سهر « خوشین » دا زال بووه که راهه ته وه⁽⁵⁰⁾ .

وادیبیاره خوره لاتناسی مه زن « مینورسکی » نهم کتیبه ی به رچاو که وتوو (که نووسرانی ده که ویتنه پیش نووسرانی نه لکامیل نین الیه تیره وه ، بویه له کتیبی گوران که یا - که به نینگیزی نووسیوی و له کاتی خویا ماموستا ناجی عه بیاس وه ری گپرا به کوردی وه له ژماره کانی که لایژا بلاوی کرده وه) - وای بو ده رکه وتوو که ده بی کوشجد - یا گوشخدا - کوسه ی هه جیجی هورمان بیت و « سپید رود » یش « سیروان » بی و « جوره قان » یش گوران بی . بویه له م باره وه ، له ناوچه ی « هومان » دا به دوای شوینه واری زور قه لای کون دا که راهه باشتترین خزمه تی به میژووی کورد کرده وه .

به لام وه که له قسه کانی نین الیه تیر بومان ده رته که وی نه و به هه له دا چوو . شه ره که ی به درو حوسه یینی کوری مه سعود له هه ریمی « شاره زور » دا نه بووه و نزیک به هه مه دان بووه . « به در » له و حه له دا شاره زوری سپاردبوو به « عمید الجیوش » ی به ردار سپای (فه خر المولک) ی وه زیری سولطان الدهوله ی پادشای به غدار نه وه بوو طاهری کوره زای به در به مه قایل نه بوو بوو له گه ل « عمید

له م سه رده مه دا « هیلالی کوری به در » له زیندانی « سولطان الدهوله ی کوری به هاء الدهوله بوه یه یی پادشای به غدار - دا به ندی بو ، طاهیری کورپیشی له شه بردابوو له گه ل « عمید الجیوش » ی به ردار ی سپای فه خر المولکی وه زیری سلطان الدهوله ، که « به ری » شاره زوری بو ته رک کردبوون و ، طاهیر لی وه رگرتنه وه . هه ر که « به در » کوژرا طاهیری کوره زای هه لی کوتایه سهر وولاته که ی « به در ی باپیری » و له گه ل « شمس الدهوله » دا که وته شه ره وه ، به لام شکستی خواربو به دیل گیراو که نجینه و دارای به که ی به تالانی بردرا بو « همه دان » و عیله کانی « لوپ » و شازه نجانی (شازهنگانی) چونه لای « حیسام الدهوله نه بولشه وک کوری عه بیار » ی نه میری « حه له وان » هه رکه « سولطان الدهوله » به مه ی زانی کورج هیلالی له زیندان ده رکردو سپاییکی خسته ته کی و ناردی بو نه وه ی وولاته که ی باوکی له ژیر ده ست « شمس الدهوله » ده ره به یینیته وه ، نه وه بوو له گه ل « شمس الدهوله » که وته شه ره وه له « کچی القه عیده » ی هه مان سالرا شکستی خواربو به دیل گیراو کوژرا⁽⁵¹⁾

نووسه ری « موجهل الته واریخ » که نه ناسراوه وه له 520 کوچی . نهم کتیبه ی داناوه و ، « مه لیک الشوعه راء به هار » په راویزی لی کرده وه وه له کانی راست کردوته وه به چاهی که یاندوو ، نهم نووسه ره له باسی بنه ماله ی « حه سه نوه یه یی » دا نووسیویه :

الجیوش ، دا له شه پابوو ... ئەمه بۆمان دەرەخات که
 « کوسه جەد » له هەریمی سەر بەشارە زوردا نەبوو و له
 هەریمیکی نزیک بە « هەمه دان » دابوو ، که تیرە ی
 « جورقان » پاش کوشتنی « بەدر » فریاکە وتوون پەنا بەرنە
 میری « هەمه دان » . بۆیه من گومانم وایه که « کوسه جەد »
 « سەقزی » نێستە یه و « جورقان » یش « گەورکان » - که
 عەرەب کردویانه به « جورقان » و « گۆن » نی یه که دهکا
 « جوران » . جگه له وهیش هیچ قەلاییکی تری هەریمی
 « هورامان » - یا پولاتی ئێردە لانی پاش ئێران پەیدا بوو - له
 قەلە مەرەوی دەسه لاتی حەسە نوە یه ی دا ناوی نە هاتوو ، وا
 دیاره ئێوان له بەری خۆرئاوای روبرای « سیروان » دا ، جگه
 له هەریمی شارە زور ، بە لای باکوێر یاه یه ی جگه ییکێان
 بە دەستە وه نەبوو ، تەنیا بە ره و باشوێری شارە زوو رو به لای
 خۆرئاوایا پەرەیان سەندوو .

سالی 406 کو . « شەمس الدەوله ئال بویه » (بوه یه ی)
 طاهیری کوێری هیلالی کوێری بە در ی له زیندان کرد ، به
 پەیمانە ی جار یکی تری یاخی نە بی و له قسە ی دەر نە چی
 « طاهیر » هەر که نازاد بوو ، ئەمجاره به یارمە تی هەندی عیلا و
 خیل له گەل « ئەبوالشە وک عەبیاری » که و تە شە پەر وه
 شکاندی و پەر تاندی و سە عەدی برای کوشت . ئەبوالشە وک
 گە رایه وه بە ره و « حە له وان » ئەبوالحە سە ن کوێری میز یه دی
 ئە سە دی « - که له سەر دارانی حیلله بوو - بە لینی یارمە تی و
 پشتیوانی ئی کردنی دایی ، بە لام « ئەبوالشە وک » زاتی ئە وه ی
 نە بوو که له گە لی بکە ویتە شە پەر وه . « طاهیر » له « نەر هە وان »
 له شکر بە زی کردو له گە ل ئە بو الشوک « ناشتە وه بوو
 خوشکه که شی خواست و پە مه ئی دنیابوو که نیتر شەر له
 نیوانیان دا پونادا ... بە لام « ئەبوالشوک » له دەر فە تیکا
 هیرشی برده سە ری و له تۆ له ی « سە عەدی » برایا کوشتی ، پاش
 ئە وه یارو یاه و رانی « طاهیر تەر مه که یان برده به غذا له « باب
 التبن » ناشتیان (۳۰)

له م پۆژه به دواوه ، بئە ماله ی « حە سە ن وه یه ی » لاوازو
 بی هیز بوون و پوخان و بئە ماله ی عە بیاری هیزیان سە ندو جی ی
 ئە وانیان گرتە وه . وه که له مه و دووا دەر نە کە و ی .

سالی 432 کو . « حە له وان » که و تە ژێردە سه لاتی حیسام
 الدەوله ئە بوالشە وک محە مد کوێری عە بیارو هەر له م سە له دا
 « سە عەدی » ی کوێری به هیزیکه وه نارد بو داکیر کردنی
 « دەقوقا » (طاوغ) ، سە عەدی توانی « دەقوقا » له چنگی ئە بو
 الماجید موهله له لی « مامی دەر بیینی . به لام تووشی شە ریکی
 سە خت بوو . ناچار خود « ئەبوالشە وک » چوو هوار یه وه
 « دەقوقا » ی گە مار و داو دژو سە نگره کانی ویران کردو
 سپاکه شی به شی زوری شارە که یان تالان کردو چه ک و تفاق ی
 کورده کانی ئە و ناوه یان هە موو به تالان برد . به لام حیسام
 الدەوله ئە بوالشە وک تە نیا یه ک شە و له (دەقوقا) مایه وه و زور
 به پە له بە ره و « حە له وان » گە رایه وه چونکه هە والی بو هاتبوو که
 « سورخاب » (زوراب) ی برای له گە ل « ئەبوالفە تح کوێری
 وه رام جاوانی » و عیلا جاوان دا پە یمانی به ستوو وه هە ندی له
 هە ریمه کانی ژێردە سستی ئە ویان داکیر کردوو (۳۱) ، ئینجا « ئە بو
 الماجید موهله له ل » پە نای برده به ر « علاء الدین » کاکو یه ی
 میری هە مه دان و داوای ئی کرد یارمە تی بدات « علاء الدوله »
 به سپاییکه وه که و تە تکی و شالو ی کرده سەر هە ریمه کانی ژێر
 دە سستی « ئەبوالشە وک » و هەر که ئە وان گە یشتنه قە رمسین
 (کرماشان) ئە بوالشە وک بە ره و حە له وان گە رایه وه ، ئە وان
 که و تە نوای تا « بورج القلعه » - که ئە مرو بی ی ئە و تری
 « سورخه دزه » و - « ئەبوالشە وک » روی کرده دژی
 « سیروان (۳۲) » و خو ی پە ناه دا (۳۳) . ئە وه ی راستی بی ئە م
 شە رانه ی ئە بوالشە وک هە لی گیرساندوه هە موو بو رزگار کردنی
 « ئەبوالفە تحی » کوێری بو که له لای « ئەبوالماجید موهله له لی »
 برای دیل بوو . به لام سە رنە کە و ت و به مران نە گە یشت .

سالی 434 کو . « ئەبوالشە وک شالو ی کرده سەر
 « شارە زوور » و ئە و هە ریمه ی تالان کردو دینهاته کانی
 سە راسەر ئاگرتی بە رد او دژی « تیران شاه » (۳۴) ی گە مار و دا .
 به لام « ئەبوالقاسم کوړی عە بیاض » بە رگزی ئی کردو به و
 بە لینی هە ول بدات « ئەبوالفە تح » ی کوێری له زیندانی
 « موهله له ل » رزگار بکات له هە ریمه که دووری خستە وه .
 « موهله هل » له م کاته دا « شارە زووی به جی هیشت و روی
 کرده « سنده » (۳۵) شارە کانی تری ژێردە سستی
 « ئەبوالشە وک » و هە مووی ئاگرتی بە رد او به هە ردولا ،
 به دبه ختی و رۆژه ره شی یان بو گە له کورده که هینا . ئینجا

« نه بوالشهوك » نامه يكي جو « نه بوالقاسم كورد عه بياضي » نووسی و داوای لی کرد که به لینه که ی خوی به جی بهینی و « نه بوالفته تح » ی کوری بو به ربدات . به لام « نه بوالقاسم » له وه رامیدا نووسی که « موهلههل » تکای نه گرتوه و به قسه ی نه کردوه و کوره که ی به رنه داوه . نجا نه بوالشهوك له (حه له وان) هوه پوی کرده « صامغان»^(۳۳) وه موهه ریمه که ی ژیردهستی (موهلههل) ی تالان کردو تاگری تی به ردا^(۳۴) .

سالی 435 کو... « جه لال الدهوله نه بو طاهر کوری به هاء الدهوله کوری عه ضد الدهوله نال بویه » مرد ، نه بوکالیجار کوری « سلطان » الدهوله کوری به هاء الدهوله « ی برازای بوو به سولطانی به غداو « مه لیک عه زیز نه بومه نصوری کوری جه لال الدهوله » که زاوای « نه بوالشهوك عه بیاریبو - په نای برده « حه له وان » به لام « نه بوالشهوك » ی خه زوری پئی نه داو ناچاری کرد که شی طه لاق بدات^(۳۵) .

سالی 437 ک « ئیبراهیم یه ننال برای سولطان طوغرول به گی سه لجوقی » به فهرمانی طوغرولی برای به له شکره وه پوی کرده وولاتی چیاو له سه ره تادا « هه مه دان » ی داگیر کردو « گرشاسف کوری عه لاء الدهوله کاکویه » هه لات و خوی دایه په نای کوردانی گه ورك (جورقان) « حیسام الدهوله نه بوالشهوك عه بیاری » که له وکاته داله « دینه وهر » بوروی کرده « قرمیسین » (کرماشان) ، و یه لامال دینه وهری باگیر کردو به ره و قرمیسین کشا . نه م جاره « نه بوالشهوك » هیزیکی له وی به جی هیش تیکه ل له کوردو ده یلمه و خوی چوو بو « حه له وان » .. به لام زوری نه برد « یه ننال » نه و ناوه ی داگیر کردو پوی کرده « حه له وان » جا « نه بوالشهوك » حه له وانی چول کردو په نای برده دژی « سیروان » و « ئیبراهیم یه ننال » هاته ناو « حه له وان » هوه شماره که و کوشکی فهرانه وایی نه بوالشه وکی تاگر تیبه رداو ، هه رله م ساله دا « نه بوالشهوك » له دژی سیروان دامردو له وی نیژرا^(۳۶) .

سالی 438 کو . « به در کوری طاهر کوری هیلال کوری به دری کوری حه سه نوه یهی » - که ئاخزین سه ردار ی بنه ماله ی حه سه نوه یهی بوو ، توانی به پشتیوانی ی « ئیبراهیم یه ننال سه لجوقی » « حه له وان » بخاته ژیردهستی خویه وه ، به لام زوری نه برد که « نه بوالماجید موهلههل » رووی کرده

« مایده شت » و له ویوه که وته ری وجما به ره و کرماشان « هه رکه » به در ، به مه ی زانی هه ریمه که ی به جی هیشت و « موهلههل » هه مووی داگیر کرده وه وه محه مه دی کوری نارد بو « دینه وهر » و خوی له گه ل سپاو هیزه کانی « یه ننال »

که وته شه ره وه و یارو ییاوه رانی « یه ننال » هه لاتن و « محه مد » دینه وهری وهر گرتوه . به لام به و هویه وه که له م سه رده مه دا « موهلههل » بیوه ژنه که ی نه بوالشه وکی برای خویی خواستبو - که دایکی سه عدی نه بوالشه وک بو - وه له م رووه وه دهر باره ی عیلی شازه نگانی که م هاوړو که م لاواندن بوو ، « سه عدی » له گه ل « ئیبراهیم یه ننال » ریک که وت و به هیزی عیلی شازه نگانی خالوانی یه وه و به له شکریکی تورکی غوزه وه که یه ننال نارد بوی ، به ره و « حه له وان » شالوی بردو داگیری کردو چهند پروژی تیامایه وه ، نجا گه رایه وه به ره و « مایده شت » و له م هه له دا « موهلههل » ی مامی حه له وانی به جی هیشت و روی کرده « به روله » (به للوط) و « سه عدی » حه له وانی داگیر کرده وه و پاش نه مه « بنده نیجین » (مهنده لی) دایه « نه بوالفته تح کوری وه پام جوانی » و به یارمه تی نه و به هیزیکی غوزی تورکه وه شالوی برده سه ر « سورخاب کوری محه مد کوری عه بیار » (مامی) و مه به سستی نه وه بو که له قه لای « دز دیلویه » دا (که نه بی قه لای دزلی بی) گه ماروی بدات به لام که نزدیکی « دزدیلویه » بوونه وه ریگه که یان به ناو ده ره یه ندیکی ته نگه به ردا تیغه په ری و بی نه وه ی گوی ی بده نی پیشکه وتن « سورخاب » په لی چه ک به ده سی کوردی ، له دهر به بنده که دامه زران دیبو ، هه که گه بیینه ناو دهر به بنده که و له وانه بوون که تییریان پی بگات « سورخاب » له قه لاکه ی هاته خواره وه و له گه لیان که وته شه رو ته نگه تاوی کردن ، که به ره و دووا کشانه وه ، هیزه که ی ناو دهر به بنده که لیان راپه رین و پشتیان لی گرتن و تیره بارانیان کردن . ناچار خویان دا به ده سته وه ملیان دانه وانند .

« سه عدی نه بوالفته تح وه پام » و سه رانی سپا هه موو به ذیل گیران به م جوړه هیزی تورکی غوزو سپا کورده که یان سه ریان لی تیک چوو په شته ی یه کیتی یان پچراو بلاو بوونه وه^(۳۷) .

سالی 439 کو . کورده لوړه کان و سپاکه ی « سورخاب » له تاو به دره فتاریی « سورخاب » به ته نگ هاتن و زانی یان که

« ئیبراهیم یه ننال » یش له و کوشتاره‌ی که له غوزه‌کان کردبوی زور دلگیربوو - له ناکاو « سورخاب » یان ده‌ستگیر کردو بردیانه بهره‌ست « یه ننال » و چاویکی ده‌رکردو داوای لی کرد « سه‌عدی » له زیندان بهره‌لابکات ، به‌لام « سورخاب » به‌لینی نه‌دا ، نه‌بوالعه‌سکه‌ری کورپی که و ته‌ری بهره‌وه‌لاکه و له‌وی « سه‌عدی » رزگار کردو داوایشی لی‌کرد که تکا له « ئیبراهیم یه ننال » بکات سورخابی باوکی نازاد بکات . سه‌عدی له‌گه‌ل ده‌سته‌یی پیاو ماقولی کورد دا چوو له‌وی « یه ننال » و داوای لی‌کرد « سورخاب » به‌ر بدات « یه ننال » تکای نه‌گرت ، له‌به‌ر نه‌وه سه‌عدی دلگیربوو که رایه‌وه بو « ده‌سکه‌ره »^{۱۳۱} و زوری نه‌برد « ئیبراهیم یه ننال » شالووی کرده سهر دژی کنکور « که‌نگاور » و پاش شه‌پوه‌ه‌راییکی سه‌خت له‌ده‌ست « عه‌کبه‌ری کوری فارس » ی ده‌ره‌ینا - که نه‌م « عه‌کبه‌ره » سهر به‌گرشاسف کورپی عه‌لاء‌الده‌وله کاکویه « بو ، وه‌عه‌کبه‌ر » پاش نه‌وه‌په‌نای برده‌قه‌لای « سه‌رماج » که به‌ده‌ست په‌کنی له‌بنه‌ماله‌ی « به‌دری کورپی حه‌سه‌نوه‌یهی » یه‌وه‌بوو - که ده‌بی مه‌به‌ستی « به‌دری کورپی طاهیر » بی - ئینجا « یه ننال » له‌شکرکی خسته‌ژیر ده‌ستی « نه‌حمه‌د کوری طاهیری زاوای که (وه‌زیر) یشی بو جا نه‌م نه‌حمه‌ده‌ی به‌له‌شکه‌روه به‌ری خست و « سورخاب کورپی محمه‌د کورپی عه‌بیبار » یشی له‌گه‌ل ناردو به‌هوی نه‌وه‌وه هه‌موو دژو‌قه‌لاکانی ژیر ده‌ستی نه‌وی داگیرکردو له‌سه‌ره‌تادا پرویان کرده‌قه‌لای « که‌له‌کان » - که ئیسته‌ش ههر ناوی (که‌له‌کن) - نه‌م قه‌لایه‌خوی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه ، ئینجا پرویان کرده « دز دیلویه » و که‌مارویان داو به‌شی له‌هیزه‌که‌شیان بهره‌و « بنده‌نیجین » خسته‌ری و هه‌ندیکیشی شالووی کرده سهر « نه‌بوالفه‌تح کورپی وه‌پام » ئینجا له‌مانگی « ره‌جه‌ب » ی هه‌مان سالا تورکه غوزه‌کان دو فهرسه‌نگ له‌ژور « باجسره » وه‌به‌شه‌به‌یخون هه‌لیان کوتایه سهر « سه‌عدی » به‌لام « سه‌عدی » و یارانی به‌کاره‌ساتیکی زور سه‌خت و خراپ رزگاربوون و ... تورکه غوزه‌کان هه‌ریمه‌که‌یان تالان کرد - که نه‌وه‌سپاکه‌ی له‌جولی خویدا له‌دژی « سیروان » هوه‌هینابوویان . هه‌روا نه‌م تورکه غوزانه (ده‌سکه‌ره) و « باجسره » و « هارونیه » و « قه‌صر سابور » یان هه‌موو تالان کرد . « سه‌عدی » له‌تاوان بهره‌و

« دیالی » « به‌عقوبه » هه‌لات ، ئینجا رووی کرده‌حیلله‌و په‌نای برده‌هر (نه‌بو الله‌غهر ده‌ببسی کورپی میزیه‌د) وه‌له‌وی نیشته‌جی بوو . پاش نه‌مه « ئیبراهیم یه ننال » دژی سیروان « ی داگیر کردو که رایه‌وه بهره‌و « حه‌له‌وان » له‌وی دوو کوره‌که‌ی موهه‌له‌هل (به‌در - مالک) ی له‌گه‌ل خوی هه‌لگرت و خه‌لاتی کردن و پیاوه‌تی له‌گه‌ل نواندن^{۱۳۲} .

هه‌رله‌م ساله‌دابوو که فهرمانزه‌وای « قه‌لای سهرماج » که له‌کورانی به‌دری کورپی حه‌سه‌نوه‌یهی بو - مرد . به‌لام کنی بوو ؟ ناوی نه‌زانراوه : نه‌وه‌ی راستی بی میژوو نووسان ته‌نیا ناوی « هیلال » - یا هه‌لیل - یان برده‌وه به‌لام ده‌بی نه‌م مردوه‌که به‌ده‌ستی ئال بویه « له‌ناو چوووه ، ههر » به‌در کوری طاهیری کوری هیلال کوری به‌دری دووم « بوبی که له 438 کو . دا فهرمانزه‌وا گرت ده‌ست و به‌م چۆره‌له 439 دا کوژرا جا به‌مردنی نه‌و تووماری ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی « حه‌سه‌نوه‌یهی » له « دینه‌هر - کرماشان - حه‌له‌وان » و جی‌یانی تری پیچ‌رایه‌وه‌و داوایی هات . که‌رچی به‌بی سهرچاوه‌بیکی بی به‌لگه « به‌رسق » ناوی کورپی به‌دری سی‌یه‌م له « نه‌لیشته‌ر - نه‌هاوه‌ند - هه‌مه‌دان » دا خوی و نه‌ته‌وه‌ی تاماوه یه فهرمانزه‌وای بوون و^{۱۳۳} پاش له‌ناو چوونی « به‌در » « ئیبراهیم یه ننال » ی سه‌لجوقی دژی « سه‌رماج » و هه‌ریمه‌کانی تریشی داگیر کردو زاواکه‌ی خویی نارد « شاره‌زور » وه‌ک له‌پیشا ووترا .

به‌لام پاش نه‌وه « نه‌حمه‌د کوری طاهیر » - که زاوا وه‌زیری یه‌ننال بوو - هه‌لی کوتایه سهر « قه‌لای تیرانشاه » و که‌ماروی دا ، به‌لام هیچی بو نه‌کراو به‌ده‌ستی خالی که‌رایه‌وه ، ئینجا « موهه‌له‌هل » نامه‌بیکی نووسی بو خه‌لقی « شاره‌زور » داوای لی‌کردن دژی غوزه‌کان راپه‌رن تا به‌سپاوه‌خوی نه‌گاته‌فریایان .

مروقی کورد راپه‌رین و که‌لیکیان له‌تورکه غوزه‌کان کوشت . به‌لام « نه‌حمه‌د طاهیر » جاریکی تری شالووی کرده سهر « شاره‌زور » و کاولی کرد . وه‌لی نه‌و تورکه غوزانه که « مه‌نده‌لی » یان داگیر کردبوو هه‌لیان کوتابوو سهر « به‌رازه‌رو » (به‌له‌دروز) ههر که له‌روباری « سه‌لیل » نزیک بوونه‌وه « نه‌بو ده‌له‌ف قاسم کورپی محمه‌دی جاوانی » به‌رانگاریان بوو سه‌رکوتی کردن و ، غوزه‌کان پشتیان هه‌ل کردو

هه لاتنو ، چه ند یه کیکی تریان که پویان کردبووه شماره که ی⁽⁷⁴⁾ « عه لی کوپی قاسمی کورد » و له و ناوه خه ریکی تالان و پراو و پووت بوون « عه لی » لیان راپه پری و له دهر به ندیکا که ماروی دان و زوری لی کوشتن و ، هه موو تالان و گرانباره کانی لیان و هرگرته وه و پراوی نان⁽⁷⁵⁾ .

سالی 440 کو . « نه حمه د کوپی طاهیر » که سالی بو « قه لای تیرانشاه » ی که مارودا بوو بوی داگیر نه ده کرا ، به و هویه وه که له هه ریمه که دا درم و طاعون فه تاره تی به سپاکی ی نه کرد ، نامه ی نووسی بو « ئیبراهیم یه ننال » و داوای یارمه تی لی کرد . ئیبراهیم فه رمانی دا به وه ی ره و بکات و هه ریمه که به جی بهیلی .

« نه حمه د طاهیر » زور به گورجی نه و هه ریمه ی به جی هیشته و پوی کرده مایده شته و « موه لههل » یش به په له یه کئی له کورپه کانی خوبی نارد بو نه وه ی دهس به سه ر شماره زوردا بگری و داگیری بکات . هه رکه نه وان شماره زوریان داگیر کرده وه ، تورکه غوزه کان ، ی ناو « قه لای سیروان » یش ترسیان لی نیشته له م کاته دا سپایی له به غداوه به ره و « حه له وان » هات و دژو قه لاکه ی که مارودا ، به لام سه رنه که وت ته نها دینهاته کانی ده ورو به ریان تالان کردو « موه لههل » به مال و خیزانه وه روی کرده به غداو له ترسی غوزه کان له « باب المراتب » ی شاری به غدا نیشته جی ی کردن ، ئینجا خوی که رایه وه بو ناو هیزه که ی - که شه ش فه رسه نگ دور له به غداوه له شکر به زیان کردبوو له وی نیشته جی بو⁽⁷⁶⁾ .

هه ر له م سه رده مه دا « سه عدی کوری نه بوالشه وک عه بیاری » که په نای بردبووه لای « میزیه دی » په کانی « حیلله » له گه ل ئیبراهیم یه ننال « دا ناشته وه بوو که رایه وه « دهسکه ره » و ده ورو به ری « به عقوبا » یشی داگیر کرد⁽⁷⁷⁾

سالی 442 کو « نه بو ماجید موه لههل ی عه بیاری » چوه لای طوغرول به گی سه له جوقی .

طوغرول به گ میریتی یه که ی به په سمی ناسی که بریتی بوو له م هه ریمانه : (سیروان - ده قوقا - شماره زور - صامغان) و هه ر له به ر دلی نه و « سورخاب کوپی محه مه د کوپی عه بیاری » برایشی نازاد کردو ناردییه وه سه ر قه لای ماهه کی و⁽⁷⁸⁾ هه ریمی « راوه ندین »⁽⁷⁹⁾ یشی دا به سه عدی کوپی

نه بوالشه وک⁽⁸⁰⁾ .

سالی 444 کو « سه عدی کوپی نه بوالشه وک » چوه لای طوغرول به گ ، و سپاییکی خسته ژیر فه رمانی و به ره و عیراق په وان ه ی کرد ، سه عدی له سه ره تادا له « مایده شته » له شکر به زی کردو خیهوت و خه رگیای هه لدا ، باشان روی کرده هه ریمه کانی ژیر دهستی « نه بو ده وله تی جاوانی » و اتا هه ریمی دیاله - کوت « نه بو ده له ف » سه ری خوی زرگار کردو « سه عدی » تا « نه عمانیه » ی داگر کردو سپاکی هه موو نه و ناوانایان تالان کردو له ویوه بایدایه وه به ره و به نده نیجین (مه نده لی) له وی کومه لی له کوپخایان و سه ره ک خیلانی کورد سکا لایان له سته مکاری « موه لههل ی مامی » کرد ، سه عدی بریاری دا ته می ی بکات و سه ر نه نجام خوی و مالیکی کوپی به دیل گرت و هه رمال و سامانیکی خه لکیان زهوت و تالان کردبوو هه مووی لی و هرگرتنه وه و دایه وه به خاوه نه کانیان ، که نه م هه واله که یشته به غدا ، « مه لیک ره حیم ئال بویه » ئاخزین پادشای بوه یه یی (ئال بویه) بریاری دا که روبکاته (حه له وان) و له گه ل سه عدی دا بجه نگی و هیزیکی له راده به دهری له گه ل خوی هه لگرت و که وته ری ، به لام له شه را شکاو به رووزه ردی که رایه وه⁽⁸¹⁾ .

سالی 445 کو . « به در کوپی نه بو الماجید موه لههل » په نای برده لای « سولطان طوغرولی سه له جوقی » و داوای لی کرد نامه یی بنوسی : بو « سه عدی که ناموزای به دربو - که موه لههل ی باوکی و مالیکی برای به ره للا بکات ، سولطان طوغرول کورپه بآرمته که ی « سه عدی » ی له گه ل پیوانی تاییه تی خوی بو « سه عدی » نارده وه ، داواشی لی کرد که موه لههل و مالیک به ربدا ت .... به لام « سه عدی » گوئی نه دایه فه رمانه که ی « طوغرول به گو » له شکر کی شایه سه ر « حه له وان » به نیازی داگیر کردنی ، به لام که له ئامانجه که یا سه ر نه که وت ئنجا له نیوانی « روشن قوباد »⁽⁸²⁾ و « به ردان » دا که وته تالان و پرۆ . نامه ییکی مل که چی و فه رمانه رایه تی یانه ی بوو « مه لیک ره حیم ئال بویه » نووسی ... « طوغرول به گ » که نه م هه واله ی بیست زور تووره بوو ، سپاییکی به هیزی به فه رمانده یی « ئیبراهیم ئیسحاق » و « سه خت که مان » نارد بو پشتیوانی « به در کوری موه لههل » و ده ستووری دایی که « سه عدی » سه رکوت بکات ، هه ردو

هیزی . بدر ، و سه عدی « دایان به یه کا ، سه عدی شکستی خوار دو پای کرد به پشتاو هه لات و تورکه غوزه کان گه رانه وه به ره و « حه له وان » ئنجا « بدر » به هیزی که وه روی کرده شاره زور و « سه عدی » چو له دژی روشن قوبادا خوی قایم کرد⁽⁸³⁾ .

سالی 446 کو . مانگی شه وال « ئیبراهیم کوری ئیسیحاق به هیزیکی تورکی غوزه وه له سه ره فرمانی (طوغرول به گ) له حه له وان وه روی کرده « دهسکه ره » خه لقی شار سه ریان دا نه هیناو ملیان که چ نه کردو که وتنه به رانگاری ، به لام هیزی « غوز » شاره که یان گه ماروداو خه لقه که یان به تهنگ هینا ، مروقی شاره که له شه پ ماندو بوون و شاره که یان به جی هیشته غوزه کان چونه ناو شاره که وه تالانیان کرد ، ئنجا رویان کرده « روشن قوباد » که سه عدی به خوی و هیزی که ی و بنه و بارگه و گه نجینه وه سامانی یه وه له وی و ، له به ردان بو سه عدی خوی بو شه پ نامه کرده ده رگای قه لاکانی داخست و قایمی کرد⁽⁸⁴⁾ هر له م ساله دا بوو که « طوغرول به گ » که وته ناره زووی چوونه حه چ و داگیر کردنی میصرو شام و ده رهینانی ئه م ولاتانه له ژیر دهستی « موسته نصیری عه له وی » خه لیفه ی فاطمی و ، له سه ره کورسی خه لافته لادانی .... جا دهستوری دایه سه ردارانی « دینه وه ر » و « حه له وان » و شاره کانی سه ره پی که ئازوقه و خوارده منی و کاو جو بو سپاکی چاره واکان نامه ده بکن⁽⁸⁵⁾ .

سالی 455 کووا دیاره ئاخیرین روژانی ده سه لاتی بنه ماله ی عه بیاری بوو ، که پاش رووخانی بنه ماله ی « حه سه نه وه یهی » له حه له وان و ده ور به ریدا جله وی فرمانردو اییان گرتبووه ده ست و له م سه رده مه به دواوه هه ریه که له سه رداران له یه کئی له قه لاکانی زیرده ستیانا ئه ژیان .. چوَن سالی 487 کو . که به رکیارق کوپی مه له کشای سه لجوقی ، له ترسی « ته کشی » ی مامه ی هه لاتبوو په نای بردبووه به ر « سورخابی کوپی به در » که ئه و حه له هه ریمی « حه له وان » یان به ده ست وه نه مابوو ، به لکو هه ریه که له ئه میران له به شیکی بچووکی وولاته پان و بو ره که ی خویان ئه ژیان ئه وه تا ئین الله شیرئه لی :

سالی 492 « سورخابی کوپی به در خوی دژی که نکه وه ربوو⁽⁸⁶⁾ . « سالی 494 کو . کورانی مه له کشا سه لجوقی (حه مه دو به رکیارق) له سه ره کورسی پادشایی و تاج و ته خت بوو

به هه رایان و ، « به رکیارق » به سه ره « حه مه د » ی برایا زال بوو « حه مه د » له ترسان هه لات بو « خوراسان » و خوی دایه په نای « سه نجر » ی برایان که فه رمانپه وای ئه وی بوو . هه ر دو پیک که وتن و سوین خواربوون و بریاریان دا شالاو بکه نه (ره ی) که پایته ختی « به رکیارق » بوو ، هه رکه « به رکیارق » به م هه واله ی زانی نامه ی نووسی بو سه ردارانی هه ریمه کانی ژیر دهستی که نامه بن - ته نانه ت نووسی بو « ئه یاز » ی زپ کوپی میر ئاخو په که ی مه له کشای باوکی که فه رمانپه وای هه مه دان بوو - خویشی روی کرده « هه مه دان » به لام له پی بیستی که « ئه یاز » یش له گه ل سولطان حه مه د « ی برایا هاو سوینه له به ر ئه وه له « هه مه دان » لای نه داو به په له خوی گه یانده « حه له وان » و له وی مایه وه .. له م هه له دا « ئه یازو میرانی تری هه ریمه که چوونه وه لای وه (17) ذی القه عیده ی هه مان سال « ئه لموسته ظهیری بیللاه ی خه لیفه ی عه بیاسی چوو به پییری یه وه و ناز ناوی سلطانی پی ره وادی و ده ستوری به خویندنه وه ی ناوی له وتاری هه یینی (خو طبه ی جومعه)⁽⁸⁷⁾ دا .. به لام زوری نه پرد که « سولطان حه مه د » هه مه دانی داگیر کردو « له گه ل « سه نجر » ی برایا به سپاوه رویان کرده به غدا ، له شاری ، حه له وان دا فه رمانپه روا - ئه و حه له - « ئیلغازی کوپی ئه رته ق » بوو له فه رمانده یانی سپه ی « به رکیارق » بوو - به لام خوی خسته باوه شی ئه مان و هه موویان ده سته جه م رویان کرده به غدا « خه لیفه ی عه بیاسی ئه لموسته ظهیر بیللاه » ئه مجاره (به رکیارق) ی به ره للا کردو « سولطان حه مه دی » به پادشای راسته قینه ناسی و ده ستوری دا ناوی ئه م له وتاری هه یینی دا له گه ل ناوی خه لیفه خویندرا یه وه⁽⁸⁸⁾ .

سالی 497 « به رکیارق » و « حه مه د » پاش شه پ گه لیک زور سه خت ئاشته وه بوون و « ئیلغازی کوپی ئه رته ق » که له به غدا جی گری « سولطان حه مه د » بوو خوی به په ریه وی « سولطان به رکیارق » دایه قه له م ، له م کاته دا « سه ده قه کوپی ئه بوالفه وارس مه تصور کوپی سه یف الدهوله حوسه یین میزیه دی ئه سه دی » نامه بیکی پر له هه ره شه و گو په شه ی بو خه لیفه ی عه بیاسی نووسی ئه مه ی تیابوو : « له مه و به ر ، هه رکات « ئیلغازی » سه ره پیچی بگردایه له فه رمانبه ری ئیوه تو منت تاوانبار ئه کرد ، ئیسته که

نه په وې سهر له فرمانی « سلطان محمد » بیچی ناچارم
 هلبکومه سهر به غداو نه و له به غدا دهریکم ، پاش نه م
 هره شه یه به هیزه وه هاته ناو به غداوه و له وپوه روی کرده ناو
 له شکر ، که ی خوی ، که له خورثاواي « به غدا دا له شکر به زی
 کردبو . جا « نیلغازی » به غداي به جی هیشت و روی کرده
 « به عقوبه » و له وپوه نامه بیکی پر له پوزشی بو « صده قه »
 نووسی و به م جوړه نیازی خوی روون کرده وه که : مل که چ
 کردنم بو به رکیارق پاش ناشت بوونه وهی هردو برابر بوو
 برپاریش و ابو که هم « به غدا » و هم « حله وان » له ژیر
 فرمانم دابی ، به م جوړه بوو که به رامبر « به رکیارق » مل
 که چ بووم ^(۱۰۰) .

سالی 500 کو . « نه بوالفه وارس سورخاب کوری به در
 کوری موه له هل عه بیاری » کوچی دوايي کردو
 نه بواله تصور « ی برای بو به جی نشینی . نه م بنه ماله یه
 صهتوسی سالی ره به ق فرمانره وای « حله وان » و
 « کرماشان » و خورثاواي نیران بوون ^(۱۰۱) .

سالی 512 کو « ثاق سه نقره ی به رسقی » روی کرده
 به غدا بو باره گای « سلطان محمد کوری مه له کشای
 سه لجوقی » به لام به رله وهی نه و بگاته به غدا « سلطان
 محمد » مردبو . جا « موجهید الدین بیروز » ریی نه دا
 نینجا « ثاق سه نقره » روی کرده باره گای « سلطان
 محمد » له هم مه دان هر که گه یشته « حله وان » فرمانی
 « سلطانی محمود » ی بی گهی : که « موجهید الدین » له
 کار دهرکراوه نه و له جی بوته فرمانره وای به غدا .

خه لیفه کانی عه بیاسی که له به غدا بوون له صده ی
 سی یه م به دواوه گه رچی ناویان هه بوو ، ده سه لاتیان نه بوو
 بازیچه ی دهستی نال بویه و سه لجوقی بوون تا ده و رانی
 « موسته رشید بیلاه » نه م گوړیکی سه ندو سه ری به رز کرده وه
 وه کو نه بینین :

سالی 529 کو : سلطان طوغرول به گی سه لجوقی « مردو
 خه لیفه ی عه بیاسی « نه لموسته رشید بیلاه برپاری دا » سلطان
 مه سعودی سه لجوقی « له سلطانی لادات و ناوی نه وی له
 خوطبه ی هینی (خوطبه ی جومعه) لادا و روژی هینی ی 20
 ره جبه ی هه مان سال به سپاوه له به غداوه به ری که وت و
 پیشه نگی له شکره که ی له پیشه وه نارد بو حله وان « نه م

پیشه نگانه ده ورو به ریان تالان کرد ^(۱۰۲) . سالی 543 کو : هه ندی له
 سه ردارانی تورکی سه لجوقی له « سلطان مه سعود » یاخی
 بوون و تی جیابونه وه و رویان کرده عیراق ، که گه یشته
 « حله وان » خه لکی به غدا که وتته ترسو له رزه وه و ناژاوه
 دهستی بی کردو گرانی و گران فروشی خه لقی شاری ناره حه ت
 کرد له بهر نه وه « نه لموخته فی بیلاي خه لیفه ی عه بیاسی
 ده ستوری دا به ساز کرده وه و تازه کرده وه ی شووره ی
 به غدا ^(۱۰۳) .

سالی 544 کو . له هه ریمی « حله وان » دا
 بوومه له رزه یه کی زور توندو سه سخت رووی دا ، وه ک و تراوه
 یه کیک له چپاکان خزاو له گه ل زه وی یا یه کسان بوو ^(۱۰۴) .

سالی 550 کو : « سلطان محمد کوری سلطان
 مه محمود کوری مه له کشای سه لجوقی » دا وای له « نه لموخته فی
 بیلاي خه لیفه ی عه بیاسی کرد که ناوی له ووتاری هینی
 « خوطبه ی جمعه » دا بخویند ریته وه خه لیفه ری نه دا ،
 « سلطان محمد رقی هه ستاو به له شکره وه روی کرده
 به غداو گه ماروی دا ، به لام « مه له کشای برای تی رایه ری و
 « هه مه دانی » ی تی داگیر کرد ، « سلطان محمد »
 گه ماروی به غداي واز تی هینا به په له گه رایه وه به ره و
 « هه مه دان » و تاگه یشته « حله وان » هه والی بو هات که
 « نینانچ » ی جی نشینی « هه مه دان » « هه مه دان » ی له
 « مه له کشا » و هر گرتوه ته وه ^(۱۰۵) .

سالی 565 کو . « عه بدوله لیک کوری محمد کوری
 محمد کوری عطاء » که له هه ریمی « حله وان » دا خپوی
 دژو قه لای زوریو ، له ده سه لاتی ده ولت یاخی بوو
 هه ریمه که ی خسته ژیر رکیقی خوی و که وته تالان و بروی
 کاروان ، وه ریگه ی هاتو چوی « حه جاج » ی به ربه ست کرد
 به لام له به غداوه هیژیکی زور بو سه ر کو ت کردنی نیردراو
 که مارودرا ، که هینایانه ته نگ سه ری داهینا و مل که چ بوو
 سویندی فرمانره رایه تی خوارد ^(۱۰۶) .

سالی 614 کو . « خواره زم شاه » که ناوی « عه لانه دین
 محمد » و « ته کش » بوو له خوراسانه وه روی کرده
 هه ریمی چیا ^(۱۰۷) به و نیازه ی که خه لیفه ی عه بیاس نه بوالعه بیاسی
 الناصر الدین الله » له سه رکوری خه لافه ت لادات و « سه ید
 عه لانه دینی تورموزی » له جی دابنی و له به راییدا یه کی

له فرمانده مه زنه کانی خوئی به 15 هزار سواره وه خسته ری و فرمانزده وایی « حله وان » یشی دایی ، ئینجا خوئی که وه ری پاش نه وهی له « همه دان » تیپه ری به سی قوناخ به فر دای گرت ، به لام چ به فریک !! به شیکی زوری سپانیکان و چاره واکانی کوشت و نه و دووای له شکره تورکه که که وه به ر رهنی تورکمانه کانی به نو ته رجوم (به نی په رچم) و کوردانی (هکاری) نه مان هموویان پروت کردنه وه و تالانیان کردن . « خواره زم شاه » نه م شالاوهی به شوم هاته به رچاوو له سه فیره که ی به دبین بوو به ره و خوراسان که رایه وه^(۱۰۳) خه لقی ساده و له هوش دوور نه میان به هیمت و که رامه تی خه لیفه ی ئیسلام دایه قه له م ههروهک ده رویش و صوفی یه کان جار جاره شتی وه ها ده رباره ی شیخه کانیان نه گیرنه وه و لایان واپه که که ردشی که ردون به ده ست نه وان و نه م سوروشت و کردگاره بازچه یه !! نه ی هو ...

دانه ری « روضه الصفا » باشتر باسه که ی پوون کردوته وه و نووسیویه « که سولطان که یشته ده رته نگی حله وان (که عه رب ناویان ناوه عه قه به ت حله وان) سه زده می پاومانی پاییزو سه ره تای زستان بوو سولطان و سوپاکه ی که و تنه داوی شه ری به فرو باران ، نه وه نده به فر باری که خیره ته کانیان له به فردا نقوم بوو .

وادیاره « که مال ئیسماعیلی » ی شاعیرو هه ستیاری مه زن له م سه رده مه دا نه م فهرده ی ووتوه :

مانند پنبه دانه که در پنبه تعبیه است

احرام کوهها است نهان در میان برف^(۱۰۴)

[واتا هه ره به و جوړه ی قوزاغی په مو به په مو دا نه پوشری به رزه هاری کیوه کان په نهان بوون له نیو به فرا] - نه مه نه گه ر ووشه فارسی یه (ئیحرام ، بی و دووریش نی یه نه جرام بی - واتا قه باره ی کیوه] .

سالی 655 کو . مانگی شه وال « هولاکو » له سنووری هه مه دانه وه که وه ری به لای راستا « سوغانجق نوین » وه « بایجونوین » ی به پیشه نگی به لای راستا به ره و « هه ولیر » به لای راستی چیاکانی « شاره زوور » و « داقووق » دا خستبووه ری و « کیت بوقا نوین » و « نه لکیانوین » یشی به لای چه پا به ره و لای « کریت و به یات »^(۱۰۵) ناردو پادشاه (هولاکو) خوئی به ناو جه رگه ی له شکره که وه به « شاری ی » کرماشان

« حله وان » دا به ره و خوار که وه ری ، له به غداشه وه بوو به رانگاری نه م له شکره زوره دوانداری بچوک هاتبووه کناری سیروان (دیالی) و له نیوان (به عقوبه) و (باجسره) دا له شکر به زی کردبوو .. پادشاه ده ستووری دابوو به « بایجو » که له « ده جله » به ریته وه و لای خورئاوای به غداد بگری ... پادشاه خوی هه رکه که یشته « حله وان » له وی بارو بنه ی به جی هیشته و له گه ل سپادا سه لته سواره که وه ری .. تاد^(۱۰۶) له « دائرة الیه عاریفی ئیسلامی » دا نووسراوه : « که له سه ده ی حه وه ما شاری « حله وان » ویرانه بوو^(۱۰۷) .

ده بی له سه ده ی حه وه ما دیسان بوومه له رزه ی تیا روودایی وه گه ر نه نه وه نده ویرانه نه بووه که خه لقی تیانه بی ، چون له سه ده ی هه شته ما هیشته باسی میژوویی « حله وان » هه ر به رچاو نه که وی .

سالی 703 کو . « سولطان محه مد خودا به نده » ، که له سه ر ته ختی پادشایی دانیشته نیازی وه هابوو که سپا به ره و میصرو شام بخاته ری . به لام که بیری کرده وه هیشته هه ریمی « مازهنده ران وگیلان » سه ریان دانه نه واندووه ، ئیتر نابی بچی تائه وی سه ر شوپنه کات و به ره ویه وه که نجینه ی وولات پرهنه کات .

جا ده ستووری دا که « نه میر چوبان » له ری « ئه رده بیله » وه بروات بوو « گیلان » و داگیری بکات وه « نه میر قتلک شاه » یش له ری « حله وان » روبکاته (قومن) و « ره شت » و ته وله م^(۱۰۸) من لام وایه خاوه نی « روضه الصفاء » ناوی « حله وان » ی به هه له نووسیویه مه به سستی « خه لخال » ه وه « نه میر قتلک » له ویوه چوو به ره و هه ریمی « گیلان » ههروهک « حافظ نه برو »^(۱۰۹) نووسیویه سالی 789 کو . له سه رده می پادشای سولطان « ئوه یسی جه لائیری » دا کابراهی که ناوی « عبد الملك ته مغاچی » بوو وه یه کیک له فرمانده کانی « جه لائیری » بوو ده سستی به سه ر « به غدا » داگرت و داگیری کرد یه کیکی تریش له فرمانده کانی که ناوی « نه میر عادل » بوو نه ویش هه رمرخی له به غدا وه مووعیراقی عه ره ب خوش کردبوو بوو که یشتنی به مران « تورسن » ی کورپی خالی خوی به ره و به غدا خستبووه ری « عبدالملیک » ویستی به به رتیل « سولطان ئوه یس » رازی بکات که واز له به غدا بهینی و به له رشگری یه وه رووی تی نه کات . هه ر له به ر

نوه بریاری دا خواجه حمید بنیری به ره لای « سولطان » به دیاری و دهه نه و چند تومان (10000) زیری سووری زیوی سپی و چه ک و کالوه ... به لام هر نه و شه وهی که بریار بوو که « خواجه حمید » بکه ویته ری له « حه له وان » هوه هه وال هات که « تورسن » که به ره وه به غدا جماوه به سپاوه « عه بداله لیک له م هه واله زور دلگیر بوو که نجینه که ی راگرت و نه ی نارد⁽¹⁰⁴⁾ .

سالی 795 کو . پاش نه وهی « نه میر تیمور گورگانی صاحب قران » « ته ی مور له نک » « سولطانیه » ی⁽¹⁰⁵⁾ داگیر کرد روی کرده به غدا هر که گه ی شته هه ریمی کوردستان « هه ریمی » ندرده لان « نه سپرده ی گه ی شته و هه والی گه ی اند که ده بی میرزاده کان و فرمانده یان هه موو پیکه وه به ری ی « چه چه مال »⁽¹⁰⁶⁾ دا بجمین جا نه وان له سهر فرموده که ی « صاحب قران » له ونیوه گه رانه وهو گه ی شته شوروه دهورو به ری « سونفور » و نه و ناوه یان هه موو رامالی ده غلو دانو خه له و کشتی نه و ناوه یان تالان کردو دایانه چاره واکانی سپاهک یان .. سهر له به یان کاتی کوچ و ره و بوو په یکیکی تر له لایه ن « صاحب قران » هوه گه ی شته و هه والی هینا که پیویسته له پیشا کورده کانی نه و ناوه مل که چ و فرمانبر بکن وه هر که سی سهری هه لبری و یاخی بوو ولاته که ی تالان بکن و سهر زهوی نه و ناوه به چیاو دهشت و دهورو شیوو دول و دیهات و شاره وه ، له سهر کیش و یاخی پاک بکه نه وه .

میران و فرمانده یان که گه ی شته چه چه مال و چیاپی به غ ستون (بیستون) له هه مان کاتا « سونجک به هادر » و « ته تیمور خواجه نایق بوغا » و « نوبه شیر به هادر » یش به سپاییکی تره وه به غار بو لاییکی تری کوردستان ره وانه کرابوون . شازاده کان رویان کرده دهر به ندی (تاشی خاتون)⁽¹⁰⁷⁾ هر که گه ی شته نه وی یه کئی له سهر داران و سهر و کانی نه و ناوه به ته مای پایه ی « میرایه تی » ی هه ریمه که هاته پیریانه وه و پی ی ووتن : « من له هه مو که سی پتر شاره زای نه م ناوهم ، نه گه رده ستور بدهن نه بم به ری نوماتان » .

« نه میرزاده موحه مد سولطان » لاواندی یه وه و خه لاتی کرو که مه ربه ندو و شمشیریکی کالان زیری دایی و ، فرمانی دایه « شیخ علی به هادر » که به هیزیکی پیشه نگه وه له گه لی بروات . له م کاته دا « شیراهیم شاه »⁽¹⁰⁸⁾ که یه کئی بووله میره مه زن و فرمانبره واکانی نه و هه ریمه سهری فرمانبره ری

دانه واندو خوی به مل که چ و پهیره دایه قه له مو « سولطان شاه » ی کوریشی به ره وه یی نه سپ و نیسترو دیاری و ده هه نه ی شایه سته وه بو شاهزاده کان نارد پاشان خویشی گه ییه باره گای نه میر . نجا « نه میرزاده موحه مد سلطان » ناردی به دوی « شیخ علی به هادر » دا که بکه ریته وه ، نه م پاله وانه جیهانی یه که گه رایه وه له ناوه ندی ری دا دابه زیویون بو نیوه روژه ، له ناکو کابرای رانوما که له هیواکه ی ناومید بوو . هه لی کوتا سهری (نه م شیخ علی به هادر) و دایه به ر خه نجه رو کوشتی یاوه رانی « شیخ علی به هادر » دهست به جی کابریات گرت وه کوشتیان و لاشه که یان سووتاند⁽¹⁰⁹⁾ .

سالی 795 کو . له 20 ره بیع الله و دا که نه میر ته تیمور له نگ شوشتری داگیر کرد بوو دیسانه وه « نه میرزاده پیر موحه مد سلطان » و « نه میرزاده موحه مد » به ری ی نه م دهر به ندی « تاشی خاتون » هه دا چون بو خزمه تی صاحبیقران و شارو دهشت و دیهات و دوله کان کوردستان و لورستانیان سهر پی - شور کردو یاخی یه کانیان قه لاجو کرد⁽¹¹⁰⁾ .

له 13 شه والی هه مان سال دیسانه وه « نه میرزاده موحه مد سلطان » به ره وه ی روبکاته به غدا که و ته نه ندیشه ی سهر کوت کردنی کورده یاخی و ریگره کان و هه لی کوتایه سهر هه ریمه چیاپی یه کان گه لیکیان نابود کردو هه ندیکیشی سهر شور و مل که چ کرد ... بو نمونه 700 که سی کورده یاخی یه کان له چیاکانا دهست گیر کردو هه مو یانی غل کرده خواره وه و به م جوړه هه موی کوشتن ، نجا به ری ی « دهر به ندی تاشی خاتون » دا روی کرده به غدا بو خاکیا ماچ کردنی « نه میر ته تیمور صاحبیقران »⁽¹¹¹⁾ .

حه له وان که ی ویران بو ؟

له هه واله کانی رابوردو بو مان دهر که وت که حه له وان تاسه ده ی هه شته می کوچی هر ناوه دان بووه و به رامبر به هه موو زه برو زهنگی درنده یانه و جانه وهرانه ی (نال بویه - سه لجوقی - خواپه زمی - تاتاری - مغولی - نیلخانی و هیرشبه ران و شالو گهران خوی پاگرتوه . به لام له هه ده ی هه شته ما به ته وای و ویران و کاول بووه . « مسته وفی قه زوینی » نووسیویه : (سالی 745 کو : حه له وان کاول بو بو ته نیا نه وه نده ی کیلگه و دالیه ییکی (مه زره عه یی) به ناوه دانی مابوو)⁽¹¹²⁾ نه ویش له شالوی « ته تیمور له نگ » دا یه کجاری ویران بووله وه دووا ته نیا به ناوی « دهر ته نگ » هوه یادی لی کراوه ته وه .

له سه ده کانی (9) و (10) کوچیدا هه ریمی حه له وان (دهرته نگ) له ژیر فرمانی «نه میرانی که لوپه و نه میرانی مه رده لان، دابووه . ماوه پیکیش له ژیر فرمانی «نه بویه کر روژیانی، دابووه که له سالانی 960 به دواوه هه ولی نه وه ی دواوه نیوانی «سوهراب به گی نه رده لان» و «حه مه د پاشای بالته چی، والی به غذا ریک بخت»¹¹⁸ که که مته وولاته که ویران بی و ، که له که به د بخت نه بی له سه رده می «نه میر شه زه ف خانی بتلیسی هدا - که شه په فنا می داناوه - هه ریمی دهرته نگ (حه له وان) له دهس قوباد به گی کوری عومه به گی سوهراب به گی که لوپه وه بووه که به بی فرمانی «سولطان سوله یمانی قانونی، فرمانه و ابووه هه ر له «دینه و هه وه تا سنووری به غذای له ژیرده ستا بووه و نه م دژو قه لایانه ی وولاته که ی له وکاته دا زور به ناوبانگ و سهخت بوون (پاوه - باسکه - ئالانی - قه لا زنجیر - ره وانسر - ده وان - زرمانیکی)¹¹⁹ له مانه ته نیا (زرمانیکی) شوینه واری دیبانی په ، نه و دروویان ناوه دان و ناسراون .

له م سه رده مه دا سه ره پل (سه ر پردی) زه هاو چی ی حه له وان ی گرتوته وه - که کورده کان بی ئه لین (سه ره پل) ژاک دومورگان، نووسیویه : «سه ر پوولی زه هاو له چی ی دخالمان ی دیرینه دایه ، نه م جیگه په له زور کونه وه ئاوه دان بووه ، کناری روباره که هه ندی ته پوولکه هه ن ، له کونا کوشک و سه رابوون»¹²⁰ نه مه وه هاو ئاوی «نه لوه ند» چون لیره وه دی هه ندی ناویان ناوه روباری (حه له وان)

دیرینه ی کون له هه ریمی حه له وان دا :

له هه ریمی حه له وان دا شوینه ورو دیرینه ی کون زوره . به لام با گوئی بدینه «ژاک دومورگان» که له م باره وه پسپوره ، نه و نووسیویه :

«له هه ریمی حه له وان دا ته خته به ردیکی هه لکه ندرام دوزی به وه که هی «شاه ئانو بانینی به وه ANNOBANINI به وه په کیکه له به رده نووسه هه ره کونه کانی جیهان له به شی ئاسیادا (-) که من چاوم بی که وتبی - نه م تاته به رده سی مه تر له بانه به رزه که وه بلنده . «شاه ئانو بانینی به م په یکه رده دا وه ها نیشان دراوه که پای چه بی خوی ناوه ته سه ر له شی دلیکی بی ده سه لاتاو ، له خواجه «نینی» (خواژن) یش ره دیل

وه رده گری ، که په کیکیان زنجیر خراوه ته کونه لوتی ، لای خواریشه وه شه ش که سی تری زیندانی به دی ئه کترین له په کیکیان پادشایه .

به رده نووسه که به سی هیل ئاسویی و بیست و دوو هیل سی ستونی (افقی عمودی) به شکاروه . بو به د به ختی میژوو نووسیینی به رده مه پر مه ره که به هوی بارانه وه (باشتی تروه) سه راوه ته وه و هیل هه ره دواپی به ته وای لووس بووه و ناخویند ریته وه ، من بو نه وه ی بتوانم بگه مه تاته به رده هه لکه ندراره که ناچار بووم په یژه بیکی زور دریز دروست بگم و پیاسه ر بکه وم و قالبی به رده نووسه که بگرم و به هوی زه ره بیینی هه م بوو وورده وورده کانی بخوینمه وه .

«به رده نووسه که وه هایه : «ئانو بانینی پادشاهی ده سه لاتدار شای لولوبی (ک - نیم) (k - m) Louma په یکه ره ی خویو په یکه ره ی خواجه نی نی (خواژم نی نی) له کیوی باتیر (پادیر) BATIRI PADIR نه وکه سه ی که نه م به رده نووسه ی هه نکه ندوه که (نه نوم) (ANOUUM) ئانات ANAT و نه نگیت ANKIT و بلکیت BELKIT نه ده د (ADAD) و نی نی و سین SIN و ساماس SAMAS ... نه فرین و له عنه ت له و که سانه ده کات ده کات ، که نه عله ت و نه فرین له پوله کانی بکن .»¹²¹

دیاکونوف پتر نه م به رده نووسه ی پون کردوته وه و نووسیویه : «له به رده نووسه زه قه کی ئانو بانینی دا پادشاه به جلی (نه که دی) به وه نیشان دراوه (کلاویکی لبادینی به زه ووق و داوینیکی ریشه دارو که مه ره ندیکی وورده کاراندو که وشیکی سه نده ل)¹²² دیله کان ته نیا کلاویان له سه ره ، له نو په یکه ره که ی میره کان هه شتیان کلاوی سوومه ری و نه که دی یان له سه ره و نویم که له پیزی هه ره دواپی دا لای پشه وه په کلاوی (تاتاجی) یکی له سه ردایه ، که له هه زاره ی به ر له زایین دا (واتا سی هه زار سال له مه و به ر) تاییه تی ی ماده کانی خوره لاتی بوو پاشان فارسه کان له وانیان قوزته وه هه ر چون بی له هه ریمی «حه له وان» دا شوینه وارو دیرینه ی کونی سه رده می «لولوبی - گوئی - کاشی - ماد - هه خامه نشی - هارتی (نه شکانی) و (ساسانی) زوره .»¹²³

نه مه ش له موجهال الله واریخ و القه صه ص دا نووسراوه که نووسیینه که ی هی (520) کوچی په : به لاش کوری فه یروزی ساسانی)¹²⁴ (484 - 488) ز دووشازی

دومه زړاندووه . به کيکيان «به لاش نآباد» که نزیکي «مه داثيني»، بوو . دووم (به لاش فراي نزیکي) «حه له وان هو نئسته خه رابن . له م سهر سنوور ددها په يکه ره يی به سهر به رديکه وه نه خش کراوه ، که هم «پيت هو هم» نه خش هو نيکاره و نه زانراوه بخويزرته وه به سهر گردولکه بيکه وه په وله و جوړه مه رمه ره شينه (که به رده سه که په) له و هر يمه وان يه . نئسته نزیک به گردولکه که د يی يی هه په به ناوی نه و په يکه ره په وه ناو نراوه (رون وولاش) وله و نزیکانه جی ي راديکیشي هه په ناوی (وولاش گورد) (۳۳) هو .

شوینه واری دیواری راوه که شی له به رده به داوینی کوئیکی به رزه و په که ناوی خوړهند) هو هیشتا هر ماو (۳۴) .
زانو ته د یی سهر چه له وان :

نیمه نه گره چی نه توانین زور زور له نه د یی و نووسه رو هه ستیاره کورده کانی پاش هه زاره ی کوچی پالشت بدهینه هه ریمی چه له وان وه مخانای قوبادی و نه لباس خان، تاد .. به لام چون ناوی هه ریمه که گوراه نیمه ته نیا ناوی نه وانه نه به یین که له میژودا ناویان هاتوه .

- 1 - نه بو سه هل نه حمه د کوپری محمه د کوپری عاصمی چه له وانن : په کئی بووه له نزیکانی حوسه یین کوپری عه بداللا - کوپری عه بدالرحمان کوپری عه لاه سوکگه ری و ، نووسراوه کانی نه وی بو خه لک نه ووتوه ، که لای خوی خویند بسووی و خه ط (چیر) یکی زور ناشیرینیشی هه بوو ، به لام له ریزی زانایان نه درایه قه له م کتیبی (نه له جانین النوده بآه می نه وه . (۳۵)
- 2 - شیخ نه بو سه عدی کوپری به حیا کوپری عه لی کوپری چه سه نی حلوانی :

سالی 450مکو . له دایک بووه لای شیخ نه بو نیسحاق شیرازی زانستی نایینی و (نوصول و خیلان) خویندوه وه هه روا له لای نه وو لای نه بوجه عفری کوپری موسلیمه فه رمایشی (حه دیت) خویندووه و له شاری به غذا ماوه یی «موحه سبب» (سهر په شتی کاروباری نایینی ی شاره وان ی) بووه سالی 485 کو «موسه ظهیری بیلای خه لیفه ی عه بیاسی» نه وی له گه ل سه عاده ی کوپری عه بدالای رومی و چه ند که سیکی تردا به نه سه ی دهبی (وه فد) ناردووه بو لای «سولطان محمه د مه له کشای

سه لجوقی : سالی 520مکو . موسه رشیدی بیلای خه لیفه ی عه بیاسی، ناردوویه بو ماوراء النهر (نوزبه گستان) که خه لای خه لیفه بدات به «خاقان محمه د کوپری سلیمان» فه رمانره وای نه و ناوه و له م سآله دا کوچی دوا یی کردووه نه م پارچه هه لبه سته می نه وه :

مررت بخباز احوال حآه مدلا علیه - ای - بانی عالم فلما رآنی قال : اهلاً ومرحباً ظفرت بما تهوی فاین الدرهم ؟

فقلت : معي كسر ونقص وخاطري يعيش فصولاً کلهن لوازم

فقال : ومن هذي الذخائر عنده يحاول عندي حاجة و يساوم لعمرى : لو بعث الجميع بلقمة لما كنت ممن في الشراء يخاصم

[واتا رابوردم به لای نانه وایکا به ته قه لای پته ویستی (۳۶) نازیشم به سهریا نه کرد که من - زانای دانشمه ند م .. که دیمی ووتی نه ی به خیر هاتی ! که بیشتی به مراره ی شه یداییت ! کوا پاره کان ؟

ووتم : که م هه په ، ناته واوه ، دلیشم هه زار لوغانه نه ژی و هه مووی پیداو یسته ...

ووتی : که سی نه مه نده نازوقه و پاشه که وتی هه بی نایایلی من ته قه لای پته ویست نه کا و مامله ش نه کا ... به گیانی خوم نه م شتانه ت گه ر هه سوو بفروشی به تیکه یی ، من اه وانه نیم له سهر کرینی کیشه بکه م]

- 3 - نه بو یه کر نه حمه د کوپری عه لی کوپری به دران کوپری چه له وان ی به غدایی زاهید :

که ناویانگی (خالو) بوو نه م پیاوه فه رمایشی په یغه مبه ری (حه دیت) له زمانی نه بو طه یی طه به ری په وه نه گیرایه وه .

«کتیبی له طائف المه عاریف» په کیکه له نووسراوه کانی نه و . له نیوه ی جومادی الاولی سالی 517 عه مر ی خوا به جی هینا .

- 4 - نه بو المه عالی عه بدالرحمان کوپری محمه دی چه له وان ی مه روه زی : په کئی بووه له زانایانی سهر به رچی شافیعی و له فه رمایشت دا (حافظ) بووه .. واتا صد هه زار حه دیشی

له بهر بووهر فیهقی ئیسلامی له شاری نیشاپور،
 خویندووهر و فرمایشتی له (مارو) گوئی لی بووه ، «نه بو
 سه عدی سه معانی» و زوری تر ، فهقی ی نه و بوون سالی
 539 کو کوچی دواپی کرد .
 5 - نه بوره جاء حله وانی :

فرمایشتی په یغه مبهری له زمانی باوکی خویه وه
 نه گیرایه وه که لای مه لاکانی شاره زوور فیربوو
 (نه مه بوو که لاله بیکی میژووی حله وان)

په راویزه کانی

- (77) نه لکامیل (548/8)
 (78) نه م قه لای «ماهه کین» ده بی نه و جی به بی که بی ی دهوتری
 قه لا سپی ، نیوانی «مهنده لی» و عیلام داو به کنی بووه
 له قه لاکانی عیالی «ماهین» ه .
 (79) راه ندین : ده بی نه و جی که بی ی نه و ترا «روزانات»
 «له نیوانانی» نه ره وان - خالص» دا .
 (80) نه لکامیل (551/8)
 (81) نه لکامیل (550/8)
 (82) روشن قوبلو به ره دان ، وادیاره دوو جی که ی سهخت بووین
 له چیای چه مرین دا دوورنی به له دهورو بهری مه نصوریهت
 الجه بهل بوو چیکه دا بووین .
 (83) نه لکامیل (584/8)
 (84) نه لکامیل (802/8)
 (85) هه مان سه چاووه لاپه ره
 (86) نه لکامیل (2284 - 174 - 725/10)
 (87) له سه رده می سولطانی ئال بویه و سه لاجیکه دا ، خوله فای
 عه بیسی هه ره نه م به ره بیان هه بوو که نلویان له خوطبه دا
 بی ، ری بدهن نلوی سولطانه کانی له گه ل نلویان بی .
 (88) نه لکامیل (308 - 308/10)
 (89) نه لکامیل (372/10)
 (90) نه لکامیل (438/10)
 (91) نه لکامیل (25/11)
 (92) نه لکامیل (132/11)
 (93) نه لکامیل (148/11)
 (94) نه لکامیل (215 - 213/11)
 (95) نه لکامیل (358/11)
 (96) مه به ست له هه ریمی چیا نه و سه ر زه می به شاخویه به که
 عه ره ب بی یان ووتوو (الجیبال) و مده که وینه نیوان
 نه صفه هان - زه نکان بولای سه ده ووه پشتکو - زاگروس
 قه ندیل لای خواروه .
 (97) نه لکامیل (317/11) و نه ز عه ره بستان تا ده یلمه ی عه بیسی
 په روینز (563) .
 (98) ره وضة الصفاء (400/4)
 (99) کریت و به یات دوو شار بوون له نیوانی (مهنده لی -
 پشتکو) دا ، تورکه به یاته مه غولیه کانیان تیا بوو
 «شاهویرده خان» ی میری لوری لی یان جارس بوو بوو ، دای
 به سه ریلانا قه ل فری پی کردن . شا عه بیسی صه فه وی له و
 کره تووره بوو له گه ل شاهویردی خان که وته شه ره وه -
 شاهویردی شکستی خواربو خوی خسته په نای عیراق .
 به یاته کانی هه ندیکان خویان که یانده په نای (عوثمانی) و

- (90) نه لکامیل (248/8)
 (90) موجهل التواریخ وه القه صه ص (388 - 402) .
 (80) نه لکامیل (251/8)
 (81) نه لکامیل (481/8)
 (82) له په راویزه کانی شه ره فنامه دا نه م نلوه هاتبو ، وازانرا بو که
 مه به ست له «سیروان» قه لای شیروانه به ، به لام به پی ی
 په راویزه کانی موجهل التواریخ لاپه ره 337 «سیروان» له جی
 ماهسه بنزانی کونی بناری چیای پشتکو نزیک به ، و
 «مه هدی عه بیسی» له وی نیژراوه و نیسته پی ی نه وتری
 حوسه یین ئلوا .
 (83) نه لکامیل (483/8)
 (84) هه رچه نده جی که ی «تیرانشاه به» - که هیندی کردوویانه به
 «بیزار شاه» - به راستی دیبیری نی به ، به لام دوورنی به
 له چیای (قه رمداغ) دا بو بی له دهورو بهری ده ربه ندی خان .
 (85) «سنده» خاوه نی نامیلکه ی کرمانشاه و نو سه رانی تری وایان
 داوه ته قه له م که مه به ست «سنه» ی نه مرویه . به لام دووره .
 (86) صامغان : له فه ره نه نگه کانا نلوی نی به ره نگه هه له بجه
 یلخورمال بوو بی .
 (87) نه لکامیل (512/8) (88) نه لکامیل (517/8)
 (89) نه لکامیل (528/8)
 (70) نه لکامیل (532/534)
 (71) نه لکامیل (2538/8)
 (72) نه لکامیل (538 - 538/8)
 (73) لورستان (243) له زمانی (طه به قاتی سه لاطین ئیسلام) وه
 لاپه ره (124) .
 (74) نه م شاره ده بی «سومار» ی نیسته بوو بی ، که ده که وینه
 پشتی چیای مه نده لی به وه .
 (75) نه لکامیل (538/8) (76) نه لکامیل (540/8)

سرنج

سهرچاوه‌کان : (من ته‌نیا (ئه‌لکامیل)م هه‌بوو له کتیبی
عه‌ره‌بی‌دا وه‌ختی ئەم ووتارەم نووسیویو هه‌ر له‌بهر ئەوه‌ی
نووسه‌رانی پاش ئەو هه‌موو قسه‌ی ئەویان نوو سیوه ، به‌ئەو
وازم هینا .

- موعجیم البولدان - نووسینی یاقوتی حه‌مه‌وی
- ئەلکامیل - نووسینی ئیبنی‌الثه‌یر
- مینزوی‌ی‌ماد - نووسینی دیکونوف وهرگیرانی‌که‌ریمی
کیشاوه‌رز به‌فارسی
- ئیران ئەز ناغاز تانیسلام دیکونوف وهرگیرانی دوکتور محه‌مد
موعین
- ئەلئه‌خبار الطیران نیسلام ئەبو حه‌نیفه‌ی دینه‌وه‌ری
وهرگیراوی فارسی صادق
- صورته‌ی‌الارض ئیبنی‌حه‌وفه‌لی ، وهرگیراوی فارسی شه‌عار
- ئەلبولدان ئیبنی‌فه‌قیه‌ وهرگیراوی فارسی دوکتور محه‌مد
نایه‌تی
- فتوح البولدان لانوری
- روضه‌الصفاء
- دائیره‌المه‌عاریفی بوپروس بوستانی
- ئەز‌عه‌رب تا ده‌یالم (عه‌باسی په‌رویز)
- ئەلئه‌غانی - ئیصفه‌هانی
- ئەلته‌نبیه‌ وه‌لئیشحاف «مه‌سعودی»
- ته‌ریخ‌طه‌به‌ری وهرگیراوی فارسی ئەبو القاسم پایه‌ندی
میرنات‌العیبه‌ر
- شه‌ره‌فنامه‌ تبلیسی وهرگیراوی عه‌ره‌بی‌ی‌خۆم .
- موجه‌ل‌الته‌واریخ و القصه‌ص (نه‌ناسراو)
- دائیره‌ت‌المه‌عاریفی ئیسلامی
- کرمانشاه
- زه‌یل‌جامیع‌الته‌واریخ ره‌شیدی - حافظ‌ئه‌برو
- ظه‌فه‌رنامه‌ عه‌لی‌یه‌زدی
- نوزه‌ت‌القلوب کونیبنی‌المسته‌وفی‌قه‌زوینی
- موزه‌کیرات مه‌نمون به‌ک
- جوغرافیای‌غهربی‌ئیران - ژاک‌دومورگان
- خه‌ریده‌ت‌القه‌صرو جهریده‌ت‌العصر
- فه‌ره‌ست‌ئیبنی‌نه‌دیم
- ئەلئه‌علام‌زه‌ره‌کلی
- ئەل‌والفی‌بیلوه‌ خه‌یات‌صه‌فه‌وی
- طه‌به‌قات‌سوبوکی .

هه‌ندیکیان که‌رانه‌وه .

- (100) زه‌یل‌خواجه‌نه‌صیری‌طوسی (283/3-284) ته‌ریخی‌جیهان
کوشاکی‌جوه‌ینی .
- (101) دائیره‌ت‌المه‌عاریفی‌ئیسلامی (55/8)
- (102) رموضه‌ت‌الصفاء (440/5)
- (103) زه‌یل‌جامیع‌الته‌واریخ ره‌شیدی حافظ‌ئه‌برو (70) .
- (104) هه‌مان‌سهرچاوه (71)
- (105) سولطانیه‌شاری‌بوو له‌چه‌مه‌نی‌نیوانی‌زه‌نگالو
ئه‌به‌رده‌دا ، که‌قه‌له‌مه‌وه‌ی‌میره‌کانی‌سیامه‌نصور بوغازان
خانی‌مغول‌دروستی‌کردبوو زور‌نه‌مایه‌وه‌ویران‌بوو .
- (106) چه‌مه‌مال‌ناوجه‌یکه‌سهر‌به‌«صه‌خته‌ی‌کرمانشاه»
له‌سهره‌ریگه‌ی‌خاکی‌کرمانشاه‌هه‌مه‌دانه .
- (107) تاشی‌خاتون (تاجی‌خاتون) نلویکه‌مه‌غووله‌کانو تاتاره‌کان
داویانه‌به‌ده‌رت‌نگی‌حه‌له‌وان .
- (108) وا‌دیپاره‌ئەم‌ئیه‌راهم‌شاه‌یه‌باپیره‌که‌وره‌ی‌میره‌کانی
که‌لوڤ‌بووه‌که‌پاش‌ئەوه‌هه‌ر‌ئیمه‌که‌یان‌هه‌ر‌له‌ژیر‌ده‌ستدا
بووه‌و‌دوای‌(عه‌بیاری)‌یه‌کلن‌په‌یدا‌بوون .
- (109) ظه‌فه‌ر‌نامه‌ی‌عه‌لی‌یه‌زدی (230-31) چاپی‌ئوزبه‌کستانی
شووره‌وی .
- (110) هه‌مان‌سهرچاوه (333) .
- (111) هه‌مان‌سهرچاوه (245-246)
- (112) نوزه‌ت‌القلوب (42-81)
- (113) موزه‌کیرات‌مه‌مون‌به‌ک‌لاپه‌ره (78)
- (114) ئەو‌جیگه‌یان‌ئه‌مه‌وه‌هه‌موو‌ملون‌ته‌نیا (زېمانیکه‌ی)‌نه‌بی‌
هه‌له‌و‌راستی‌په‌رته‌که‌وت‌ئەم‌باسه‌له‌شه‌ره‌فنامه‌ی‌فارسی
(411)‌و‌عه‌ره‌بی‌یه‌که‌ی (340)‌دایه .
- (115) جوغرافیای‌غهربی‌ئیران (1082)
- (116) جوغرافیای‌غهربی‌ئیران ، نووسینی‌ژاک‌دومورگان
وهرگیرانی‌دوکتور‌کلۆم‌و‌دیعی ، فارسی (1082) .
- (117) ته‌ریخ‌ماد ، نووسینی‌دیکونوف ، وهرگیرانی‌که‌ریم
کیشاوه‌رز به‌فارسی (138)
- (118) ته‌ریخ‌ماد‌لاپه‌ره (100) .
- (119) ئەوه‌ی‌راستی‌بێ‌«به‌لاش‌کوری‌فه‌یروز»‌نه‌بوو ، برای
فه‌یروزی‌کوری‌یه‌زدی‌گوردی‌دووه‌م‌پاش‌کوژرانی‌ئەو
(484ز) له‌جێ‌ی‌ئەو‌له‌سهر‌ته‌ختی‌شاهی‌دانیشته .
- (120) ولاشکرد‌نلوی‌گردولکه‌یینکه‌نزیک‌به‌سهر‌ئاباد .
- (121) موجه‌ل‌الته‌واریخ و القصه‌ص (72)
- (122) فه‌ره‌ست‌ئیبنی‌نه‌دیم (136) وهرگیراوی‌فاری‌رضا‌تجرد
- (123) خه‌ریده‌ت‌القه‌صرو جهریده‌ت‌العصر (583) لیکۆلینه‌وه‌ی
محهمه‌د‌به‌هجه‌ت‌ئه‌ته‌ری .